

Sygn. akt X Kz 86/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny – Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Wanda Jankowska - Bebeszko

Sędziowie: SO Grażyna Puchalska

SO Beata Wehner (spr.)

Protokolant

przy udziale Prokuratora

po rozpoznaniu sprawy przeciwko **T. D.**

oskarżonemu z art. 91a ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane

na skutek zażalenia oskarżyciela subsydiarnego

na postanowienie Sądu Rejonowego dla W.

z dnia 30 listopada 2012r.

w przedmiocie umorzenia postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 k.p.k.

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy dla W. zaskarżonym postanowieniem umorzył postępowanie wobec oskarżonego ze względu na brak znamion występku z art. 91a § 1 ustawy Prawo budowlane.

Przepis art. 91a ustawy Prawo budowlane zawiera sankcję karną (norma sankcjonująca) za naruszenie normy sankcjonowanej z art. 61 ustawy. Przepis art. 61 ustawy Prawo budowlane zawiera nakaz powinnego zachowania się właścicieli i zarządców obiektów budowlanych (norma sankcjonowana), zaś przepis art. 91a ustawy (norma sankcjonująca) sankcję karną za sprzeczne zachowaniem z powyższą normą. Sprzeczność z normą z art. 66 ustawy określana jest mianem bezprawności, która to stanowi warunek odpowiedzialności karnej z art. 91a ustawy.

Przepis art. 66 ustawy określa ścisły krąg osób odpowiedzialnych za stan techniczny obiektu budowlanego w postaci właściciela lub zarządcy obiektu budowlanego, którego nie można rozszerzać. Należy zatem uznać, że przestępstwo z art. 91a ustawy nie jest przestępstwem powszechnym tylko indywidualnym, które może zostać popełnione wyłącznie przez właściciela i zarządcę obiektu budowlanego.

„Artykuły 61 i 66 Prawa budowlanego odnoszą się do obiektów budowlanych, a nie lokali znajdujących się w tych obiektach, a nakazy określone w art. 66 mogą dotyczyć usunięcia nieprawidłowości samego obiektu. Wprawdzie przepisy nie wykluczają nałożenia obowiązku wykonania określonych robót również w lokalu, czy lokalach ale tylko wówczas gdyby zły stan techniczny lokalu oddziaływały na cały obiekt. Art. 66 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo budowlane ma zastosowanie wówczas, gdy organ nadzoru budowlanego stwierdza, że nieodpowiedni stan techniczny obiektu narusza wymagania wynikające z obowiązujących przepisów i tylko wtedy może nakładać obowiązek usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 5 lutego 2009r., II OSK 985/08, LEX nr 516064).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że oskarżony jest właścicielem wyodrębnionego lokalu mieszkalnego, jednak nie może zostać pociągnięty do odpowiedzialności karnej, albowiem nie jest on właścicielem ani zarządcą obiektu budowlanego. Zgodnie z art. 3 pkt. 1 ustawy przez obiekt budowlany należy rozumieć: budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi, budowlę stanowiącą całość techniczno - użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami oraz obiekt małej architektury (definicja ustawowa). Lokal mieszkalny nie wyczerpuje znamion powyżej wskazanej ustawowej definicji obiektu budowlanego, co skutkuje brakiem możliwości przypisania oskarżonemu odpowiedzialności karnej z art. 91a ustawy.

Ewentualne przebudowy lokalu dokonane przez oskarżonego mogą być ustalane w drodze postępowania administracyjnego.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono, jak na wstępie.